

VENDIM
Nr. 19, datë 2.4.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“

me sekretare Blerina Basha, në datën 18.2.2014 mori në shqyrtim në seancë gjyqësore, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 55/27 Akti, që i përket:

KËRKUES: Brianko Beqiraj

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokuroria e Përgjithshme

OBJEKTI: Shfuqizimi, si të papajtueshëm me Kushtetutën i vendimeve: nr. 1126, datë 30.7.2009, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 190, datë 3.3.2010 i Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2012-321, datë 20.3.2012, dhe nr. 00-2012-674, datë 17.5.2012 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f, dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Sokol Berberi, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuesit, që kërkoi pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Prokurorisë së Përgjithshme, që kërkoi rrëzimin e kërkesës dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 1126, datë 30.7.2009, ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuesit për kryerjen e veprës penale “vjedhje me dhunë”, ndaj disa shtetasve, dhe e ka dënua me 10 vjet burgim.

2. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 190, datë 3.3.2010, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 1126, datë 30.7.2009 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

3. Kërkuesi i është drejtuar me recurs Gjykatës së Lartë, e cila, me vendimin nr. 00-2012-321, datë 20.3.2012, ka vendosur, në dhomë këshillimi, mospranimin e recursit.

4. Sërish kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për rishikim të vendimit penal të formës së prerë. Me vendimin nr. 00-2012-674 të datës 17.5.2012, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vendosur, në dhomë këshillimi, mospranimin e kërkesës për rishikim të vendimit penal të formës së prerë.

5. **Kërkuesi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata), duke pretenduar se ndaj tij është zhvilluar një proces i parregullt ligjor. Më konkretisht, ai ka parashtruar se:

5.1 Prokuroria e ka akuzuar pa prova, pa u mbështetur në ligj, ka tjetërsuar provat shkresore, me të padrejtë ka zgjatur afatin e hetimeve, ndërsa gjykata nuk është shprehur në lidhje me kërkesat e paraqitura prej tij gjatë gjykimit, në lidhje me provat;

5.2 Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë duhej ta kalonte çështjen për shqyrtim në seancë dhe jo të vendoste mospranimin në dhomë këshillimi. Ky Kolegj, në kundërshtim me ligjin, nuk ka marrë parasysh provat e reja për të rishikuar vendimin penal të formës së prerë;

5.3 I njëjti trup gjykues në Gjykatën e Lartë ka gjykuar dy herë në lidhje me kërkuesin dhe i njëjti gjyqtar ka marrë pjesë në tri gjykime ndaj kërkuesit, për të njëjtën çështje.

6. **Subjekti i interesuar**, Prokuroria e Përgjithshme, në parashtrimet drejtuar Gjykatës, ka paraqitur këto prapësime:

6.1 Pretendimet e kërkuesit, si ato që kanë të bëjnë me fazën e hetimeve paraprake, ashtu dhe me proceset gjyqësore të zhvilluara në tri nivelet e gjykimit, janë haptazi të pabazuara; hetimet paraprake janë bërë konform ligjit

procedural penal dhe gjykatat i kanë dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuarit, duke respektuar standardet e arsyetimit të vendimit gjyqësor;

6.2 Pjesëmarrja e katër gjyqtarëve të Gjykatës së Lartë në dy gjykime ndaj kërkuarit nuk përbën papajtueshmëri të tyre sipas nenit 15 të Kodit të Procedurës Penale (KPP), dhe as shkak për heqjen dorë nga gjykimi, në bazë të nenit 17 të KPP-së;

6.3 Pretendimet e kërkuarit për proces të parregullt ligjor në shqyrtimin e rekursit dhe kërkesës për rishikim në Gjykatën e Lartë, nuk janë të bazuara.

II Vlerësimi i Gjykatës

A. Për pretendimet në lidhje me marrjen e provave gjatë gjykimit

7. Kërkuari ka pretenduar se Prokuroria e ka akuzuar pa prova, pa u mbështetur në ligj, ka tjetërsuar provat shkresore, me të padrejtë ka zgjatur afatin e hetimeve, ndërsa gjykata nuk është shprehur në lidhje me kërkesat e paraqitura prej tij gjatë gjykimit, në lidhje me provat.

8. Nisur nga natyra e këtyre pretendimeve të paraqitura nga kërkuari, Gjykata rithekson se, mbi bazën e jurisprudencës së saj të konsoliduar, mënyra e vlerësimit të provave dhe mënyra e zbatimit të ligjit material është, si rregull, atribut i gjykatave të zakonshme, pra bëhet nga gjykatat e zakonshme, kurse detyra e Gjykatës Kushtetuese është që të sigurojë nëse procesi në tërësinë e tij, përfshirë edhe mënyrën në të cilën janë marrë provat, ka qenë i rregullt. Roli i Gjykatës nuk është të rivlerësojë faktet, zbatimin e ligjit material, apo zgjidhjen e dhënë nga gjykatat e zakonshme (*shih vendimet nr. 34, datë 12.7.2013; nr. 1, datë 20.1.2012; nr. 23, datë 17.5.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Kontrolli kushtetues që kjo Gjykatë ushtron ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 31, datë 5.7.2011, dhe nr. 22, datë 22.7.2009 të Gjykatës Kushtetuese*). Ajo ka theksuar se kërkesa për marrje provash jo domosdoshmërisht duhet të pranohet nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm dhe se vlerësimi i tyre është kompetencë e këtyre gjykatave (*shih vendimet nr. 47, datë 7.11.2011 dhe nr. 37, datë 19.9.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Edhe GJEDNJ-ja është shprehur se “neni 6 garanton të drejtën për një proces të rregullt, por nuk përcakton rregullat për pranimin e provave si të tilla, çështje e cila i përket kryesisht rregullimit sipas legjislacionit të brendshëm” (*shih Schenk kundër Zvicrës, 12 korrik 1988, § 45*). Gjykata, në përputhje edhe me jurisprudencën e GJEDNJ-së, është shprehur se gjykatat kanë detyrim të arsyetojnë vendimet e tyre, por kjo nuk mund të kuptohet sikur kërkohet një përgjigje e detajuar për çdo argument apo pretendim të palëve (*shih vendimet nr. 20, datë 13.4.2012, dhe nr. 35, datë 25.7.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

9. Bazuar në sa më sipër, Gjykata vlerëson se, pretendimet e kërkuarit, në drejtim të vlerësimit të provave dhe disponimeve në lidhje me to të gjykatës, janë haptazi të pabazuara.

B. Për detyrimin e Gjykatës së Lartë për të kaluar për shqyrtim në seancë plenare rekursin dhe kërkesën për rishikim

10. Kërkuari ka pretenduar se Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë duhej t'i kalonte për shqyrtim në seancë gjyqësore si rekursin, ashtu edhe kërkesën për rishikim, dhe jo të vendoste mospranimin e tyre në dhomë këshillimi.

11. Gjykata është shprehur në jurisprudencën e saj se verifikimi, nëse rekursi i plotëson ose jo kushtet për shqyrtim, është atribut i dhomës së këshillimit dhe është një veprimtari e domosdoshme në funksion të aksesit në gjykatë vetëm të atyre çështjeve që i parashikon ligji, duke lënë jashtë përzgjedhjes kërkesat e paarsyeshme dhe haptazi të pambështetura në ligj. Vlerësimi dhe analiza nëse shkaqet e ngritura në rekurs janë në përputhje me kërkesat e ligjit bëhet nga Gjykata e Lartë, në dhomë këshillimi, e cila, në rast se krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs objektivisht nuk ekzistojnë në dosjen gjyqësore, ka në kompetencë të vendosë, në pajtim me kërkesat ligjore, mospranimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore (*shih vendimet nr. 16, datë 19.4.2013; nr. 45, datë 23.7.2012; nr. 4, datë 25.2.2009; nr. 5, datë 26.1.2007, dhe nr. 8, datë 2.5.2006, të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Kërkesa për rishikim përfaqëson një formë të veçantë ankimi, një mjet të jashtëzakonshëm, me anë të të cilit kërkohet rishikimi i një vendimi të formës së prerë të gjykatës (*shih vendimin nr. 18, datë 23.4.2013 të Gjykatës Kushtetuese*). Nga përmbajtja e dispozitave procedurale penale për rishikimin (nenet 450 dhe 453 të KPP-së), rezulton se kërkesa për rishikimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë shqyrtohet nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, pa pjesëmarrjen e palëve. Ky kolegji, në dhomën e

këshillimit, verifikon fillimisht rastet e rishikimit, legjitimitetin e kërkuarit, bazueshmërinë në ligj dhe në prova të kërkesës për rishikimin e vendimit si dhe praninë e kriterëve ligjorë për shqyrtimin e saj. Kur kërkesat e ligjit për kalimin në seancë nuk janë plotësuar, dhoma e këshillimit vendos mospranimin e kërkesës për rishikim.

13. Në rastin konkret, Gjykata vëren se pretendimet e kërkuarit kanë të bëjnë me vlerësimin paraprak që Gjykata e Lartë u bën çështjeve në dhomë këshillimi. Gjatë këtij procesi Kolegji i Gjykatës së Lartë shqyrton, në dhomë këshillimi, nëse shkaqet e ngritura në rekurs apo në kërkesën për rishikim janë në përputhje me kërkesat e ligjit, duke vlerësuar kështu nëse rekursi apo kërkesa për rishikim përmban apo jo shkaqe për t'u kaluar për shqyrtim në seancë gjyqësore.

14. Për pasojë, duke pasur parasysh standardet e mësipërme të gjykimit në dhomë këshillimi, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuarit, në drejtim të detyrimit të Gjykatës së Lartë për të kaluar për shqyrtim në seancë gjyqësore rekursin dhe kërkesën për rishikim, janë haptazi të pambështetura.

C. Për pretendimin e cenimit të së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme

15. Kërkuari ka pretenduar, gjithashtu, se është cenuar e drejta për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme. Sipas tij, i njëjti gjyqtar ka qenë pjesë e trupit gjykues në Gjykatën e Lartë në tri gjykime ndaj kërkuarit, për të njëjtën çështje, përkatësisht në lidhje me: masën e sigurimit (vendimi nr. 167, datë 12.9.2008), rekursin mbi themelin (vendimi nr. 00-2012-321, datë 20.3.2012) dhe kërkesën për rishikim (vendimi nr. 674, datë 17.5.2012). Gjithashtu, kërkuari ka pretenduar se i njëjti trup gjykues në Gjykatën e Lartë ka gjykuar dy herë në lidhje me kërkuarin.

16. Në lidhje me këtë pretendim Gjykata, gjatë votimit të çështjes, nuk arriti shumicën e të gjithë anëtarëve të saj¹, të kërkuar nga neni 133/2 i Kushtetutës dhe neni 72/2 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”. Në këto kushte, Gjykata, në bazë të nenit 74 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, për këtë pretendim, vendosi refuzimin.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe 77 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”,

VENDOSI:

- Refuzimin e kërkesës për pretendimin e cenimit të së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme.
- Rrëzimin e kërkesës për pretendimet e tjera.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Besnik Imeraj, Fatmir Hoxha, Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj, Vladimir Kristo, Sokol Berberi, Fatos Lulo

¹ Votuan për pranimin gjyqtarët: B. Dedja, V. Kristo, S. Berberi dhe F. Hoxha. Votuan për rrëzimin gjyqtarët: V. Tusha, A. Xhoxhaj, B. Imeraj dhe F. Lulo.